

3. søndag efter trinitatis

20. juni kl. 9.30 i Græshave kirke med nadver (som sædvanlig)

751 Gud ske tak og lov

360 Arbejd til natten kommer

593 En hyrde glemmer fåret ej

725 Det dufter lysegrønt

Kl. 11.00 friluftsgudstjeneste ved Kappel Stubmølle (Mølledag)

751 Gud ske tak og lov

360 Arbejd til natten kommer

Du, Gud som skabte hav og jord (mel.: Spænd over os dit himmelsejl)

725 Det dufter lysegrønt

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse. Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig.«

[Lukasevangeliet 15,1-10](#)

Prædikant Henrik Gade Jensen

Når en traktor eller lastbil kører fast, får man fat i en kæde til at trække dem fri. Så trækkes der løs og hvis kæden holder, lykkes det måske at trække køretøjet fri.

Men hvis kæden springer, må man finde på noget nyt. Eller få en stærkere kæde.

Kæder har det sådan, at de aldrig er stærkere end det svageste led. Hvis bare ét led af kæden ikke kan holde, er det lige meget, om alle de andre led er stærke og robuste. Hvert led må holde. Hver enkelt er uvurderlig vigtig.

Det er det billede, som Gud bruger på menneskene. Vi er alle som led i en kæde, og hvis et led mangler eller ikke dur, er hele kæden ubrugelig. Jesus kendte ikke til traktorer, der kørte fast, så han fortæller det samme på en lidt anden måde.

Hvis en hyrde har 100 får, men så erfarer at ét forsvinder i ødemarken, så vil den gode hyrde straks sætte alt i værk for at finde fåret og bringe det hjem til flokken. Og han glæder sig usigeligt over at have reddet dette ene får.

Hvert får og hvert menneske er som et led i den store kæde, og vi skal holde sammen, alle sammen, og aldrig ofre et for helheden. For så bliver vi alle ubrugelige.

Hyrden er et billede på Gud, og vi er alle som får for Gud og skulle der ske en af os noget ondt, så siger Gud ikke pyt med det, for der er så mange andre mennesker.

Vi er 6 milliarder mennesker på jordkloden. Hvad betyder et menneske fra eller til? Hvorfor så anstrenge sig for at redde et enkelt menneskes liv? Der kommer altid en ny til fylde ud, hvor der mistes én.

Sådan er den menneskelige betragtning, den beregnende og kalkulerende vurdering, hvor alt skal opvejes, omkostninger og goder, plusser og minusser.

Ud fra en almindelig nyttebetragtning ville det moralsk rigtige nok være at kalkulere, om det kunne betale sig at afsætte ressourcer på at finde det bortløbne får. For eftersøgningen ville selvfølgelig beslaglægge ressourcer som hyrden kunne bruge på andre opgaver, og som måske kunne gøre større gavn og nytte for de øvrige 99 fårehoveder. Det mest humane og moralske må da være at afveje goderne, så de knappe ressourcer gør mest nytte.

X

Teksten i dag viser, at der er forskel på Gud og mennesker.

Gud afvejer ikke, optimerer ikke, analyserer ikke, prioriterer ikke. Gud har ingen regnemaskine og ingen excel-ark.

Man kan også sige det på den måde, at Gud ikke lægger til og trækker fra som i et købmandsregnskab. Gud adderer og subtraherer ikke. Guds foretrukne regnearter er multiplikation, altså at gange. For når vi ganger 100 får eller mennesker og der mangler ét, altså der er et nul, så bliver det hele 0.

Sådan handler Gud. Der må ikke være et nul, for så bliver alt nul. Alle skal have et værd. Alle skal være noget, stort eller lidt.

I Guds husholdning inkluderes alle, og vi må ikke trække fra eller til.

For Gud er der kun én ting, der tæller, og det er hvert får, hvert menneske, hvert sekund, hvert øjeblik. Der skal ikke vælges, fravælges eller udvælges. Ikke lægges til og trækkes fra.

X

Til slut siger Jesus: ”Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse.”

Her modsiger Jesus på en måde, hvad han tidligere sagde. For nu kan den enkelte, der omvender sig, opveje 99 frelste og retfærdige.

Men vi kender det godt, lavpraktisk, fra vores dagligdag.

Der er altid mere fokus på én, der ændrer holdning, overbevisning eller tro, frem for dem, der lever videre som altid, i en fast tradition, i samme åndedrag.

Faktisk er det tit fra den omvendte, vi skal høre sandheden. Konvertitten bryder ud og er tit interessant at høre på, fordi han eller hun har brudt med noget, de fandt forkert eller undertrykkende.

Der findes mange beretninger af folk, der har brudt ud, flygtet, gået i exil, blevet dissident, afhopper, osv. Tidligere var det mest fra kommunismen eller Tvind, i dag mest fra klankontrollerede familier og religiøst lukkede samfund.

Jeg tror, jeg har halvthundrede bøger stående på hylderne i præstegården om mennesker, der kan fortælle den slags historier.

Og den slags beretninger er oftest meget skarpe, interessante, eksistentielle, fordi de er skrevet med hjerteblood af én, der har omvendt sig. De har opgivet troen på den Gud, de tidligere tilbad. Eller opgivet ideologien.

Derfor er den omvendtes beretning ofte så meget mere interessant end de 100 retfærdige.

Sandheden får man ofte bedst frem hos dem, der har prøvet det selv, og senere indser det forkerte og finder en ny vej.

Så jo, både på jorden og i himlen er der glæde over den, der omvender sig.

X

Men det irriterer mig også tit. Ofte kan der være et stort interview i aviserne med en eller anden forfatter, filminstruktør eller kunstner, der har fundet Gud. Eller er begyndt at komme i kirke. Finde værdi i kristendommen.

Hvad med alle os, der i årevis har siddet på kirkebænkene? Vi der er medlemmer af folkekirken, betaler vores kirkeskat med glæde, os er der ingen der gider at give opmærksomhed.

Men når en fanden-i-voldsk kunster eller akademiker pludselig bliver from eller indser religionens værdi, så rydder det forsiden.

Jo, nogens tro er åbenbart mere værd end andres.

Men sådan er kristendommen!

Den er ikke samfundsbevarende, så den bare roser hverdagsheltene, trækdyrene, der dagligt får det hele til at fungere, uden hverken at solde eller ødsle eller skeje eller omvende sig.

Kristendommen fremhæver ikke den pligtskyldige, den ordentlige, det arbejdsomme mennesker, der hver dag gør sin pligt. Fåret der forsvandt, synderen der omvendte sig, den hjemvendte søn prises og fremhæves.

For kristendommen er en underlig paradoksal og dynamisk religion, der ikke forherliger status quo. Den er ikke faderens religion, det hævdvundne og autoritære, men langt mere sønnens religion, det ungdommelige, det rebelske, det grænseoverskridende.

X

Og ja, sådan er det - tilsyneladende. Eller rettere: vi ved ikke, hvad Gud vil med os. Vi ved heller ikke, om vi er fåret på vildveje, eller vi er blandt de 99 i flokken.

Vi ved heller ikke om vi er den fortabte søn på afveje eller vi er den flinke bror.

Det ved kun Gud.

Vi har ingen sikkerhed for, at netop vores liv og moral og tradition er den rigtige.

Vi ved, at Gud bekymrer sig om hver af os og at ingen er glemt af Gud. Men hvordan og på hvilken måde – det ved vi ikke.

AMEN